

Dronningepokalen

Af Benny Møller Christensen

Jeg kom til Dronningens Livregiment den 1. maj 1967 efter at havde aftjent værnepligt ved Livgarden.

Jeg kom i garnisonskompagniet sammen med 15 andre nye konstabler som skulle på køreskole for at blive omskolet til PMV M113.

Vi blev efter overstået kursus overført til 2 KMP/I/DRLR, som var færdige med rekrutten.

Der skulle vi være PMV kørere. Sammen med mig var også Villy Jensen, som nogle kender som Villy Hankat.

Efter vi havde været i to 2 KMP'er, fik vi mulighed for at komme på korporal skole for stampersonel Sønderborg.

Villy Jensen og jeg tog afsted til Sønderborg og kom hjem tre måneder senere med to vinkler på skulderne, vi var nu korporaler.

Vi kom i STKMP/I/DRLR den 1. januar 1970 som gruppeførere i overvågningssektionen med oversergent Hans Åge Simonsen som sektionsfører.

Efter en tid kom jeg så i sanitetsdelingen som fungerende sanitetsbefalingsmand.

Det var jo en sergentstilling.

Jeg var på Jægersborg Kaserne på kursus i både sygepleje og førstehjælpsinstruktør, så jeg sammen med reservelægen kunne holde eksamen for alle kompagnierne i førstehjælp.

Der var jeg så, til jeg en dag mødte bataljonschefen (jeg husker ikke navnet) som sagde: *"Christensen er det ikke på tide, De tager på sergentskole?"*

Mit svar var, at jeg havde været der i tre måneder og ikke ønskede at være der i seks måneder mere. Der gik nogle dage før jeg blev kaldt ind til kompagnichefen, Major P K Larsen. Der var besked fra bataljonschefen om, at jeg kunne nøjes med fire måneder i Sønderborg.

Jeg tog afsted til Sønderborg igen og kom hjem i februar 1974 som sergent.

Da det blev tiden til, at regimentet skulle til Gråsten, fik jeg af oberst S.E. Christensen ordre til at tage tamburkorpsen ud af mølposen og gå i gang med at lave et korps, der kunne bruges i Gråsten.

Jeg fik hjælp af to musikere fra Aalborg Byorkester til at øve fløjter og trommer, og jeg stod så for eksercitsen og vagtprogrammet.

Oberst S. E. Christensen

Tambourkorpsset

Tekst på avisudklip

Dronningens Livregiment i Nørre Uttrup vil passe godt på dronning Ingrid under op-

holdet på Graasten slot. Og det sker med maner, når regimentet opretter slotsvagten på fredag.

På Nørre Uttrup kaserne holdt det velpudsede vagtdetachment på 60 mand en sidste generalprøve i går og viste en vagtafløsning, der foregår til trommeakkompagnement fra regimentets tambourkorps (billedet øverst). Soldaterne har un-

der vagttjenesten ved slottet udgangsuniform på, og "seletøjet" er skinnende hvidt som handskerne, mens støvlerne er ikke mindre skinnende sorte.

Der skal lægges en hel del knofedt til, når støvlerne og trommernes messing behandles.

På billedet til venstre pudser

Jørn de Rasche, Langholt, sine støvlesnuder, mens M. Gustavson, Nørre Tranders, polerer trommens messing. Vagtkompagniets chefer major V. E. K.

Bendixen, mens premierløjtnant J. M. Jensen er vagtdetachmentets daglige kommandør. Tjenesten i Graasten ventes at vare til omkring 20. aug.

I 1977 var så tiden kommet til at tænke på tiden efter militæret.

Forsvarets civilundervisning havde udbudt en pakke af merkonom kurser i bogføring og regnskab og kurser i markedsføring og ejendomsmægler.

Jeg tog på skole sammen med oversergent Jens Monrad, Det tog faktisk tre år, men så havde vi også fået en solid ballast til at få et job ude i samfundet.

Vi blev begge merkonomer i markedsføring og butiksledelse og bestod statskontrolleret prøve i bogføring med regnskabsforståelse.

I 1979 var jeg så i Gråsten som vagtkommandør med STKMP.

Derefter skete der noget, vi ikke havde regnet med.

STKMP/I/DRLR var ikke tilfreds med at undvære to oversergenter når det skulle på øvelse, fordi de var på kursus. Der var ikke erstatning for personel, der var på kursus.

Så Jens Monrad og jeg blev overført til STKMP/RGN I med kontor i bygning 1. Jeg som E/O befalingsmand og Jens som T befalingsmand. Vi havde faktisk ikke noget af betydning at lave. Ud over at være E/O var jeg også ABC centralfører med eget kontor under bygning 1.

ABC centralfører er nok det, der senere fremgår af min mødebefaling, nemlig Næstkommanderende i 1 SIKRKMP/JPKO.

Den sidste dag for mig ved Dronningens Livregiment var den 30. november 1980. Efter 14 år var jeg igen civil. Jeg havde fået en stilling som butikschef i en Radio/TV Kæde.

Merkonomuddannelsen havde båret frugt.

Soldaterforeningen havde jeg aldrig skænket en tanke, både før og efter min tid i forsvaret, hvem der bærer skylden, lader vi stå i det uvisse.

En dag i 2009 mødte jeg i BILKA en gammel kollega fra STKMP nemlig P.B.J. Knudsen.

Paul og jeg havde været sammen i STKMP i mange år. Paul havde været formand for soldaterforeningen, og når han mødte en gammel DRLR soldat, var

*Tidligere formand for soldaterforeningen
P.B.J. Knudsen*

spørgsmålet altid, *om han var medlem af soldaterforeningen* – ellers måtte han se at blive det.

Jeg fik tilsendt et GYLDENLØVE og et velkomstbrev fra formanden, Uffe Uhler. Der gik en tid, så mødte jeg igen Paul i BILKA, nu var det alvor. Vi mangler en kasserer i foreningen var det ikke noget for dig? Jeg tøvede lidt, men så sagde min kone Birgit: *"Det her du tid til"* – og så blev det sådan, at jeg blev valgt til kasserer på generalforsamlingen i 2009.

Jeg havde været gæst et par gange til bestyrelsesmøder, så jeg vidste, hvad jeg gik ind til.

Kassereren jeg afløste, var Sven-Erik Bolt Magnussen. Vi aftalte, at Sven-Erik skulle komme hjem til mig for at overdrage regnskab og pengekasse. Jeg fik så et lynkursus i at styre finanserne og bogføringen.

Det er et spændende job at have fingeren på pulsen og være tovholder med regnskab og medlemskartotek.

En af de største opgaver er efter min mening, når der skal være jubilæarstævne i september, så er der virkelig noget at holde styr på.

Det gik godt lige frem til 2012, da min kone Birgit fik konstateret ondartet kræft.

Jeg prøvede at holde styr på det hele, men det kunne jeg ikke. Fokus var nu på Birgit, og jeg kunne ikke klare jobbet som kasserer mere. Jeg blev enig med Uffe Uhler om, at det var tid til at stoppe. Sven -Erik tog over endnu engang.

Birgit døde den 18. februar 2018. Det var hårde fem år med sygdom og død.

En sådan livsbegivenhed kommer man ikke over sådan lige med det samme.

Man tager lige en tid på sofaen, hvor man ikke rigtig kan tage sig sammen til noget.

Jeg har nogle dejlige børn og venner, der var der for mig.

Vi når så frem til januar 2020, så synes jeg tiden var til at møde mine soldaterkammerater igen. Jeg finder min forenings habit frem og tager til Nytårgudstjeneste i Budolfi Kirke som Hjemmeværnet holder hver år, første torsdag i januar. Det gik som jeg havde ventet, jeg blev godt modtaget. Der sket dog noget jeg ikke havde ventet

Formanden Uffe Uhler sagde: *"Godt du kom, for så er jeg fri for at skrive til dig. Vi kommer til at mangle en suppleant i bestyrelsen var det ikke noget for dig?"*

Sådan kom jeg i gang med livet igen. Jeg har sagt til Uffe, at det har ham der fik mig i gang igen.

Jeg blev valgt som suppleant ved generalforsamlingen den 5. marts 2020.

Uffe Uhler og oberst S.E. Christensen

Uffe Uhler og Benny

Nu jeg sidder her og skriver, og så kommer der nogle minder frem om jubilæarstævnet 2012. Jeg skulle lave en liste til Uffe over årets jubilærer. Så dukker der et navn op som har 70-års jubilæum, i øvrigt foreningens første 70 års jubilær.

Det var oberst S.E. Christensen, vores tidligere regimentschef. Jeg ringede til Uffe og satte ham ind i sagen, jeg ville ikke bare sende obersten en rød mødebefaling. Jeg bad Uffe om han kunne kontakte obersten. Ifølge Uffe svarede obersten at han jo var indkaldt til Livgarden i 1942, men obersten kom da gerne til sit 70-års jubilæum her ved Dronningens Livregimentssoldaterforening.

Til frokosten kom obersten til at sidde ved bestyrelsens bord med Uffe på den ene side og mig på den anden side.

Tanker gik gennem mit hoved, er det nu Du eller De; obersten plejer at være en korrekt mand. Det løste sig, da han sagde til mig: *"Hvor har du så gjort tjeneste?"*

S.E. Christensen holdt en lille tale, hvor han fremhævede Gråsten og branden i Store Vildmose, som regimentet var med til at slukke.

Vi fik også en snak om Gråsten, og jeg mindede ham om, at det var mig, som han befalede til at starte Tamburkorpset i 1972.

Obersten fortalte om en ferie, som han og fru havde haft i Sønderjylland, hvor de også lige tog en tur til Gråsten Slot, bare sådan for at gense slottet. Så skete der det, at de mødte Dronning Ingrid's hofchef, Grev Trampe, og så blev det også til et visit ved Dronningen.

Tilbage til historien.

Der gik så et par år, og så kom muligheden for at blive bestyrelsesmedlem igen. Jørn Georgsen, som havde været i bestyrelsen i over 40 år, takkede af ved generalforsamlingen marts 2024, og så blev jeg valgt til bestyrelsen igen.

Bestyrelsen er blevet kraftigt forynget de sidste par år.

Vi har fået Caspar Hyun Hybel som næstformand og Ronny Van Tieu Christiansen som kasserer.

Lars Olesen er nu førstesuppleant.

Mogens Andersen er andensuppleant.

De er unge mennesker, og det har vi nok også brug for.

Stiftelsesfesten 2025

Det er nok grunden til jeg ser bagud her, for det er en dag, jeg aldrig glemmer.

Jeg blev den dag bæret ved at modtage Dronningepokalen. Jeg er meget stolt af at komme blandt alle de mennesker der

står på den pokal; det er en ære at være en af dem.

På Dronningepokalen står følgende:

FLOT OG UGENNYTTIGT ARBEJDE
TIL GAVN FOR DRONNINGENS LIV-
REGIMENTSSOLDATERFORENING
OG DETS MEDLEMMER
INDSTIFTET 1995
DRONNINGENS LIVREGIMENTSSOLDATERFORENING